

РЕШЕНИЕ

№ 2517

гр. София, 15.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **477** по описа за **2022** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ против Решение № 904 от 04.11.2021 г., постановено по НАХД № 8555/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 7-ми състав, с което е отменено Наказателно постановление №23-003131/09.03.2020 г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“. Със същото на [фирма], ЕИК[ЕИК], на основание чл.414, ал.1 КТ е била наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл.107р, ал.2 КТ.

В жалбата се развиват подробни съображения за неправилност на обжалваното решение, като постановено при допуснати съществени процесуални нарушения, несъответствие с материалния закон и се иска същото да бъде отменено като незаконосъобразно и неправилно.

Ответникът [фирма], [населено място], не изразява становище.

Софийска градска прокуратура, представлявана от Прокурор Ю., дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, V касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази

разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна в законоустановения срок против валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на касационна проверка, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление №23-003131/09.03.2020 г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], на основание чл.414, ал.1 КТ е била наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл.107р, ал.2 КТ. Обжалваното в настоящото производство решение е постановено при повторно разглеждане на спора във връзка с Решение № 3571/02.06.2021 г. по описа на АССГ, Х. касационен състав на АССГ.

СРС, е приел за установено от фактическа страна, че при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство, във връзка с постъпил сигнал за нарушения, на място в обект на контрол: Бърза закуска “S.”, находящ се в [населено място], „Околоръстен път“ № 214, като на 25.11.2019 г., на 16.12.2019 г. и на 06.01.2020 г. за приключване на проверката по документи в сградата на ДИТСО, било установено, че [фирма], в качеството му на предприятие ползвател (ПП), по смисъла на § 1, т. 18 от ДР на КТ, е приело от предприятието, осигуряващо временна работа (П.) [фирма], ЕИК:[ЕИК], повече от 30 на сто от общия брой на работещите при него работници и служители. Съгласно представена идентификационна карта на [фирма] и направената справка в информационната система на ИА „ГИТ“, в дружеството нямало наети лица, а труд полагали 11 човека, изпратени от [фирма]. Било прието, че с горното [фирма], в качеството му на ПП, нарушило разпоредбата на чл. 107р, ал. 2 от КТ, като нарушението било продължено и извършено на 25.11.2019 г., поради което, на основание чл. 416 ал. 5, вр. чл. 414, ал. 1 от КТ, на [фирма] била наложена имуществена санкция в размер на 2 500 (две хиляди и петстотин) лева.

За да отмени НП, СРС е приел, че са налице съществени нарушения на процедурата по издаване на АУАН и НП, тъй като, в нарушение на чл.42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, актосъставителят и АНО не били посочили в своите актове редица релевантни и относими към предмета на доказване обстоятелства, свързани с твърдяното нарушение по чл. 107р, ал. 2 от КТ. В тази връзка, въззивният съд излага в мотивите си, че чл. 107р, ал. 2 от КТ е обвързан с наличието на предпоставките, визирани в предходната алинея 1 на чл. 107р от КТ, а именно: за да се установи нарушение на изискванията на чл. 107р, ал. 2 от КТ (за недопускане на повече от 30 на сто от общия брой на работещите да са работници и служители, изпратени от П.), е необходимо да се посочат поименно работниците и служителите, изпратени от П. (по смисъла на § 1, т. 17 от ДР на КТ) в ПП (по смисъла на § 1, т. 18 от ДР на КТ), както и данни за изискуемия и с реквизитите по ал.1 трудов договор на всеки един от тях, тъй като от посочените цифром работници/служители не става ясно кога са били сключени трудови договори с всеки един от тях, както и дали договорите са били сключен с П. и на какво основание. С тези аргументи, СРС отменя издаденото на [фирма] Наказателно постановление №23-003131/09.03.2020 г. от директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“.

Съгласно чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по чл.63, ал.1, изр.1 ЗАНН на първоинстанционния съд.

Въз основа на извършената касационна проверка, настоящата инстанция намира за правилни и обосновани изводите на въззивния съд за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на процесното НП.

Съдържанието на АУАН и НП не съответстват а императивните изисквания разписани съответно в чл. 42, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН за точно описание на нарушението от фактическа и правна страна, тъй като административнонаказващият орган не е посочил всички релевантни за съставомерността на деянието факти и обстоятелства. Настоящия касационен състав изцяло споделя извода на първоинстанционния съд, че съдържанието на акта за установяване на административно нарушение не отговаря на императивните изисквания на чл. 42, т. 4 от ЗАНН. По аргумент от посочената разпоредба, описанието на нарушението е задължителен реквизит на АУАН и следва изрично да намери обективен израз в неговото съдържание. Разпоредбата на чл. 42, т. 4 от ЗАНН е императивна и нейното спазване е не само абсолютно условие за формална изрядност и законосъобразност на акта за установяване на административно нарушение, но е и гаранция за правото на защита на наказаното лице. Наличието на всички законово изискуеми реквизити по чл. 42, т. 4 от ЗАНН е въпрос на формална законосъобразност на АУАН. Като задължителен реквизит, в чл. 42, т. 4, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, се изисква посочване, в обстоятелствената част на двата акта, на описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Това изискване ще бъде изпълнено само тогава, когато са посочени всички съставомерни признаци на вмененото нарушение и те са максимално конкретизирани откъм фактически обстоятелства в съответствие с установеното по преписката към този момент.

Липсата на пълно описание на нарушението, както и на всички обстоятелства, при които е извършено, така както е посочено в чл. 42, т. 4, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, представлява съществен порок на НП и е абсолютна предпоставка за отмяната му.

Въз основа на изложеното, настоящият съдебен състав, прави извод за валидност, правилност и законосъобразност на оспореното решение на СРС, поради което и същото следва да се остави в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София – град, V касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 904 от 04.11.2021 г., постановено по НАХД № 8555/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 7-ми състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: